

Як поводитися батькам, діти яких відвідують групу з інклюзивною освітою

Перш за все пам'ятайте, що які б «правильні» слова ми не говорили своїм дітям, наші справжні емоції та установки все одно виявляться. І Ваш син чи дочка засвоять тільки їх, адже діти набагато краще відчують наш внутрішній світ.

На сьогодні зростає кількість дітей, що мають особливі освітні потреби. А тому, діти з особливими освітніми потребами стають частиною нашого життя, вони включаються в заклади дошкільної освіти, загальноосвітні школи, оточення, та спільноти. І нажаль жоден з нас не застрахований від цього. Через це, до них потрібно ставитися як до рівних і як таких, що заслуговують на повагу і сприйняття їх такими, якими вони є. Це те право, яким всі ми користуємось як члени суспільства.

Батькам важливо поставити собі кілька запитань і відповісти на них щиро:

«Що я відчуваю, думаю з приводу того, що в групі з моєю дитиною буде перебувати дитина з особливими освітніми потребами?»

Якщо Вам не подобається ця ситуація, то і Вашій дитині вона не буде подобатися. Усвідомте свої почуття та думки: роздратування, тривога, огида та інше. Вони не погані і не добрі. Вони такі, які є. Але саме їх Ви транслюєте власній дитині. Щоб цього не відбувалося, постарайтеся трансформувати ваші емоції в більш конструктивній формі. Як саме?

Будьте чесними та відкритими.

Якщо Ви турбуєтеся, що присутність дитини з особливими потребами може перешкодити освітньому процесу, скажіть про це педагогу. Поясніть ситуацію. Може виявитися, що Ваші хвилювання марні.

Часто ми робимо помилку вішаючи на дітей з особливими освітніми потребами ярмо. Батьки дітей з особливими освітніми потребами стикаються з явищем неприйняття своєї дитини групою в закладі дошкільної освіти, а згодом і класом та відповідно важким емоційним станом дитини, яка виборює своє право на освіту та прийняття суспільством. Але нікому з нас не відомо заздалегідь, що малюк якого ми носимо під серцем буде повністю здоровим. Тому, важливим етапом у прийнятті і розумінні, що це така ж дитина

як і всі інші. Вона має повне право на відвідування дошкільного навчального закладу, як і всі діти.

Поставте себе на місце батьків малюка з особливими освітніми потребами. Знову ж таки, задайте собі запитання:

«Якими були б мої почуття, якби в мене була дитина з особливими освітніми потребами?»

Мабуть те ж саме, що відчувають всі батьки. Беззаперечно любили свого малюка не дивлячись ні на що і ні на які особливості, адже для кожної родини, їх малюк завжди самий неповторний та особливий.

Використовуйте цю ситуацію для виховних цілей.

Пояснюючи своїй дитині про це, не вигадуйте історій та завуальованих казок, діти все одно їх можуть не зрозуміти. На запитання «Чому ця дитина не розмовляє?» є проста та легка відповідь, що буде зрозуміла іншим діткам: «Можливо вона ще просто маленька, та почне розмовляти згодом» або ж «В тебе ж також не одразу виходило вимовляти всі букви? Їй просто потрібно трішки більше часу, і твоя підтримка».

Подумайте:

Чому може навчитися ваша дитина, коли вона знаходиться в одному просторі з дитиною з особливими освітніми потребами?

Можливо бути більш чуйним та чутливим, або ж стати більш терплячим та відповідальним. Але беззаперечно Ваша дитина навчиться допомагати тому, кому значно важче, тому, хто потребує підтримки та допомоги.

Заклад дошкільної освіти – це не тільки придбання нових знань, умінь і відпрацювання навичок, а й простір, де можна навчитися спілкуватися, позитивно мислити, конструктивно взаємодіяти з оточенням.

Специфіка сприйняття дитини з особливими потребами безпосередньо залежить саме від дорослого оточення педагогів і батьків. Діти, особливо в дошкільному віці, рідко

помічають особливості в інших дітей. Є безліч прикладів, коли лише в старших класах школи діти дізнаються, що їх однокласник весь цей час мав особливі освітні потреби. Вони їх не бачили. Коли діти звертають увагу на особливі потреби своїх однолітків – вони багато в чому транслюють внутрішнє ставлення дорослих.